Lietas arhīva Nr. K71-0209-21/2
ECLI:LV:VRT:2021:0517.11170023020.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Gulbenē, 2021.gada 17.maijā

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M.Bogdane,
ar sekretāri I.Dāvidu,
piedaloties prokuroram J.Kajakam,
apsūdzētā aizstāvim – zvērinātam advokātam G.Korim

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Tiesa konstatēja, ka /pers. A/ izvairījās no brīvības atņemšanas soda izciešanas, un proti:

Ar Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 21. oktobra spriedumu krimināllietā Nr. 11170002119, kas stājies spēkā 2020. gada 18. februārī, /pers. A/ sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem un 6 mēnešiem.

Lai nodrošinātu soda izpildi, Ieslodzījuma vietu pārvalde /pers. A/ uz viņa deklarēto dzīvesvietu - "Stāķi 3"-19, /adrese/ un uz viņa norādīto faktisko dzīvesvietu - /adrese/, Gulbenes novads, nosūtīja paziņojumu Nr.1.4-5446, norādot, ka /pers. A/ 2020. gada 29. jūnijā plkst. 12.00 jāierodas Jēkabpils cietumā, /adrese/ īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanai, vienlaikus brīdinot viņu par krimināatbildības iestāšanos neierašanās gadījumā.

/pers. A/, būdams Ieslodzījuma vietu pārvaldes paziņojumā Nr. 1.4-5446 brīdināts par krimināatbildības iestāšanos neierašanās gadījumā un parakstījies par minētā paziņojuma saņemšanu 2020. gada 15. jūnijā, ignorēja paziņojumu Nr. 1.4- 5446 un 2020. gada 29. jūnijā Jēkabpils cietumā neieradās, kā arī nepaziņoja par neierašanās iemesliem. Tādējādi /pers.A/ izvairījās no brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais apliecināja, ka celto apsūdzību saprot. Sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 312. panta otrās daļas neatzina, juridiskajai kvalifikācijai nepiekrita. (lietas 93.lapa). Liecināja, ka 29. jūnijā viņam bija jāierodas Jēkabpilī izciest piespriesto sodu 3 mēnešus. Sagadījās tāda problēma mājās, ka uz to brīdi viņš strādāja kā pašnodarbinātais, viņam bija reģistrēta saimnieciskā darbība. Uz to momentu strādājis, bija iespēja nopelnīt, jo bija jāatlīdzina parādi, lai nepaliek uz ielas. Norāda, ka izejot no cietuma ir grūti atrast darbu, jo viņam pagātne ir diezgan raiba. Zvanījis uz Ieslodzījuma vietu pārvaldi, kur paskaidrots, ka ir iespēja griezties tajā tiesā, kura pieņēmusi spriedumu. Griezies tiesā Gulbenē ar iesniegumu, lūdzot atlikt sprieduma izpildi, lai viņš varētu nokārtot savas personīgās lietas. Izskatīšana notika 1.jūlijā, iesniegums noraidīts, arī apelācija atteikusi. Pēc tam, kad apelācija atteikusi, gaidījis, ko tālāk darīt. Vienu dienu atbraukusi policija, aizvests uz cietumu izciest sodu. Sodu izcietis no 2020.gada 14.septembra līdz 14.decembrim. Apliecina, ka jūnijā saņēmis paziņojumu no cietuma, ka jāierodas soda izciešanai. Ņemot vērā, ka ar darbu viņam bija problēmas, pa tiem gadiem kamēr ir sēdējis cietumā viņam uzkrājušies parādi, varējis palikt bez dzīvokļa, tas ir, bija finansiālas problēmas. Griezies pie advokāta, pēc tam iesniedzis tiesā lūgumu par izpildes atlikšanu, abas instances tiesas noraidīja šo pieteikumu. Periodā no jūnija beigām līdz augustam, kamēr tiesājies un bija tiesas lēmums stājies spēkā viņam ne reizi no cietuma nebija atnācis atgādinājums. Cietumam neko nav sūtījis, jo bijis zvanījis Ieslodzījuma vietu pārvaldi, kur teikts, ka nevajag neko informēt. Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbinieks netika teicis, ka drīkst neierasties soda izciešanai. Darbinieks teicis, ja viņš vēlas soda izpildes atlikšanu, tad jāgriežas tiesā. Paziņojumu no cietuma saņēmis 15.jūnijā. Lūgumu tiesā iesniedzis 29.jūnijā, jo pagājis laiks, kamēr interesējies kā rīkoties. Pēc apgabaltiesas lēmuma 31.jūlijā, ar kuru atstāts spēkā pirmās instances lēmums par iesnieguma noraidīšanu, gaidījis nākošo paziņojumu no cietuma. Tajā laikā bijušas tādas finansiālās problēmas, kādas viņš norādījis lūgumā par soda izpildes atlikšanu. 14.septembrī atbrauca no policijas un jautāja, vai ir gatavs izciest tos trīs mēnešus. Lūgumu tiesai sastādījis zvērināts advokāts, kurš arī neesot izskaidrojis, ja lūgums netiks apmierināts, tad būs jādodas uz cietumu izciest sodu. Ir sapratis, ka jāierodas soda izciešanai 2020.gada 29.jūnijā plkst.12.00. Lūgumu par soda izpildes atlikšanu atnesis uz tiesas kanceleju personīgi, neatceras cikos. Kad agrāk devies izciest īslaicīgu brīvības atņemšanu, tad ir informējis cietumu, ka aizkavēsies līdz plkst.18.00, jo ar autobusu Jēkabpilī var nokļūt tikai plkst.18.00. Tā kā informējis cietumu, ka kavēsies, tad nekādas problēmas nav bijušas, kriminālprocess nav rosināts. Ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbinieku telefoniski sazinājies pēc Līgo svētkiem. Par to, ka 29.jūnijā neieradīsies soda izpildei, nav Jēkabpils cietumu informējis. Jo no Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbinieka teiktā sapratis, ka nevajag informēt. Atzīst, ka ir vainīgs, ka nav ziņojis Jēkabpils cietumam.

Apsūdzētā tiesas sēdē sniegtās liecības nav pretrunā ar viņa pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām.

Lietā nav objektīvu ziņu, ka apsūdzētais tik tiešām būtu zvanījis Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbiniekam, interesējoties par sprieduma izpildes jautājumiem. Tomēr šim apstāklim nav izšķirošas nozīmes, jo no paša apsūdzētā liecībām konstatējams, ka telefoniskā saruna ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbinieku apsūdzētajam esot notikusi vēl pirms sagatavots lūgums par soda izpildes atlikšanu. No tā secināms, ka saruna, ja tāda ir notikusi, ir bijusi vispārīga. Tiesa netic apsūdzētā liecinātajam, ka sarunas laikā Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbinieks ir norādījis, ka apsūdzētajam pašam nevajag informēt cietumu par neierašanās iemesliem, ka informācija tiks nodota. Šādas apsūdzētā liecības nav loģiskas, jo nekādu informāciju Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbinieks cietumam nemaz nevarēja nodot, tā kā uz to brīdi /pers. A/ nemaz nebija ne sagatavojis, ne iesniedzis tiesā lūgumu par soda izpildes atlikšanu.

Tiesas ieskatā apsūdzētais veido savu aizstāvības pozīciju tā, lai izvairītos no krimināatbildības. Lietas izskatīšanas gaitā netika iegūtas tādas ziņas,

kas dotu pamatu konstatēt attaisnojošus iemeslus piespriestā soda izciešanas neizpildīšanai.

Lai arī apsūdzētais neatzina savu vainu viņam inkriminētā nozieguma izdarīšanā, tiesa konstatē, ka ar krimināllietā esošajiem pierādījumiem pilnībā apstiprinās apsūdzētā vaina Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā.

Apsūdzētā tiesas sēdē sniegtās liecības būtībā apstiprina apsūdzībā norādītos noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus.

Apsūdzētā vainu viņam inkriminētajās darbībās pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas pierāda arī sekojoši pierādījumi.

Ar 2019.gada 21.oktobra Vidzemes rajona tiesas spriedumu krimināllietā Nr.11170002119 /pers. A/ sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2020.gada 18.februārī (lietas 7.-13.lapa).

/pers. A/ 2019.gada 21.oktobra paraksts (lietas 14.lapa) pierāda, ka viņš ir iepazinies ar īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izpildes kārtību pēc Soda izpildes kodeksa 15.panta, tai skaitā paredzēto kriminālatbildību par izvairīšanos no soda izciešanas.

Ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes 10.06.2020 paziņojumu (lietas 4.lapa), informāciju (lietas 24.lapa) un VAS "Latvijas Pasts" izziņu, tās pielikumiem (lietas 26.-28.lapa) pierādīts, ka /pers. A/ 2020.gada 15.jūnijā saņēma Ieslodzījuma vietas paziņojumu, ka 2020.gada 29.jūnijā plkst.12.00 /pers. A/ jāierodas Jēkabpils cietumā īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanai. Ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes 10.06.2020 paziņojumu /pers. A/ brīdināts, ja norādītajā laikā viņš neieradīsies soda izciešanai, tad tiks izskatīts jautājums par kriminālprocesa ierosināšanu pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas, proti, par izvairīšanos no brīvības atņemšanas soda izciešanas. Paziņojums nosūtīts gan uz /pers. A/ deklarētās dzīvesvietas adresi, gan arī uz adresi, kuru viņš norādījis korespondences saņemšanai (lietas 14.lapa). Par šiem apstākļiem lietā strīds nekad nav pastāvējis.

No 2020.gada 1.jūlija Ieslodzījumu vietu pārvaldes Jēkabpils cietuma iesnieguma par kriminālprocesa uzsākšanu (lietas 3.lapa) konstatējams, ka /pers. A/ 2020.gada 29.jūnijā nav ieradies Jēkabpils cietumā soda izciešanai, kā arī nav paziņojis par neierašanās iemesliem. Par šo apstākli nekad strīds lietā nav pastāvējis. Apsūdzētais atzīst, ka nav ieradies cietumā soda izciešanai, atzīst, ka cietumu par neierašanās iemesliem nav informējis, lai gan nav pastāvējuši apstākļi, lai to nedarītu.

Ar /pers. A/ iesniegumu (lietas 34.lapa) un viņa liecībām tiesas sēdē pierādīts, ka viņš 2020.gada 29.jūnijā personīgi iesniedzis Vidzemes rajona tiesā Gulbenē iesniegumu par soda izpildes atlikšanu. Tiesa pieteikuma izskatīšanu noteikusi tiesas sēdē 2020.gada 1.jūlijā. Ar 2020.gada 1.jūlija Vidzemes rajona tiesas lēmumu lietā Nr.4.1-1/0163-20/2 nolemts noraidīt /pers. A/ iesniegumu par nolēmuma izpildes atlikšanu (lietas 36.-37.lapa). Ar 2020.gada 31.jūlija Vidzemes apgabaltiesas lēmumu Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 1.jūlija lēmums atstāts negrozīts (lietas 38.-39.lapa). No 2020.gada 10.augusta Vidzemes rajona tiesas lēmuma (lietas 54.-55.lapa) un IeM Informācijas centra datu bāzes izdrukas (lietas 86.lapa) konstatējams, k a 10.08.2020. izsludināta /pers. A/ meklēšana Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 21.oktobra sprieduma krimināllietā Nr.11170002119 izpildei, 14.09.2020. /pers. A/ aizturēts un 23.09.2020. nogādāts IVP Jēkabpils cietumā īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izpildei. 14.12.2020. atbrīvots pēc soda – īslaicīga brīvības atņemšana - izciešanas.

Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums vērsts pret valsts jurisdikciju sprieduma izpildē.

Lietā nepastāv strīds, ka /pers. A/ ir Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjekts, t.i., persona, kurai saskaņā ar tiesas spriedumu, kas stājies spēkā, bija jāizcieš īslaicīgas brīvības atņemšanas sods.

Krimināllikuma 312.pantā iekļautā noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, kas satur pašas sodāmās darbības pazīmes, neatkarīgi no seku iestāšanās. Subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ darbībās ir Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma sastāva subjektīvā puse, jo /pers. A/ zināja, kurā laikā un uz kuru cietumu jāierodas, lai izciestu sodu, bet apzināti un neattaisnoti noteiktajā laikā neieradās Jēkabpils cietumā. Tiesai nepastāv šaubas, ka /pers. A/ apzinājās savu darbību kaitīgumu un, zinot, ka viņam jāizcieš tiesas piespriestais sods, to nav vēlējies darīt. To apliecina arī apstāklis, ka vēlāk ir bijis nepieciešams izsludināt /pers. A/ meklēšanu, lai nodrošinātu sprieduma izpildi. /pers. A/ subjektīvā attieksme pret nodarījumu izpaudās tieša nodoma veidā, jo viņš apzinājās savu darbību kaitīgumu un, zinot, ka viņam jāizcieš tiesas piespriestais sods, to nevēlējās darīt, ko apliecina apstāklis, ka viņš bez attaisnojoša iemesla neieradās Jēkabpils cietumā soda izciešanai.

Konkrētais noziedzīgais nodarījums bija pabeigts ar brīdi, kad Ieslodzījumu vietu pārvaldes Jēkabpils cietumā tika konstatēts, ka /pers. A/ nav ieradies Jēkabpils cietumā soda izciešanai, kā arī nav paziņojis par neierašanās iemesliem.

Apstākli, ka apsūdzētais iesniedza 2020.gada 29.jūnijā tiesā lūgumu par soda izpildes atlikšanu, zinot, ka viņam šajā dienā ir jāierodas Jēkabpils cietumā, tiesa nevērtē kā attaisnojošu apstākli piespriestā soda izciešanas nepildīšanai.

Tiesu judikatūrā atzīts, ka par attaisnojošiem apstākļiem soda izciešanas nepildīšanā var būt atzītas ārkārtas situācijas, kur ir apdraudēta apsūdzētā vai citu personu dzīvība vai veselība *(Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 10.maija lēmums lietā Nr.SKK-293/2007).* Par attaisnojošiem iemesliem piespriestā soda izciešanas neizpildīšana uz laiku var būt sarežģīti meteoroloģiskie apstākļi, tuva cilvēka nāve vai smaga saslimšana, transporta kustības grafika pēkšņa izmaiņa u.c. *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. 3.grāmata. Sevišķā daļa. Rīga, 2009, 404.lpp).*

Tiesa pievienojas prokurora viedoklim, ka /pers. A/ neierašanās Jēkabpils cietumā 2020.gada 29.jūnijā soda izciešanai nav šāda attaisnojoša pamata. Apstāklis, ka apsūdzētais 2020.gada 29.jūnijā iesniedzis tiesā iesniegumu ar lūgumu par soda izpildes atlikšanu nevar tikt atzīts par attaisnojošu iemeslu, lai neierastos īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izpildes uzsākšanai, jo uzaicinājums nosūtīts savlaicīgi un tas saņemts 14 dienas pirms ierašanās datuma, turklāt, no /pers. A/ iesnieguma konstatējams, ka tas sagatavots jau 26.jūnijā, taču /pers. A/ tiesai to iesniedzis 29.jūnijā, t.i., dienā, kad viņam bija jāierodas soda izciešanas uzsākšanai Jēkabpils cietumā.

Latvijas Sodu izpildes kodeksa 4.pantā noteikts, ka pamats kriminālsoda izpildei ir spēkā stājies tiesas nolēmums. Neviens normatīvais akts neparedz, ka iesniegtais lūgums par soda izpildes atlikšanu būtu pamats apturēt sprieduma, ar kuru piemērots īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, izpildi. /pers. A/ nebija tiesiska pamata paļauties uz pretējo. Izvairīšanās no īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas objektīvā puse ir notiesātā /pers. A/ apzināta neattaisnojama darbība, kas vērsta uz to, lai tiesas noteiktais sods nebūtu jāizcieš. Jēkabpils cietuma paziņojums bija saistošs /pers. A/, kamēr pilnvarota amatpersona vai iestāde nebija lēmusi par citādu soda izpildes kārtību. /pers. A/ attieksme pret nodarījumu izpaudās tieša nodoma veidā. /pers. A/ bez tiesiska pamata, subjektīvi uzskatot, ka konkrētajā gadījumā pastāv pamats soda izpildes atlikšanai, bez attaisnojoša iemesla neieradās Jēkabpils cietumā soda izciešanai. Lietā ir pierādīts, ka /pers. A/ bija informēts par sekām, kas iestāsies, ja viņš neieradīsies 2020.gada 29.jūnijā Jēkabpils cietumā īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanai.

Tiesa konstatē, ka nepastāv saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu un apsūdzētais atzīstams par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodāms. Tiesa konstatē, ka apsūdzībā norādītie apstākļi un apsūdzētajam inkriminētās darbības, kas pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas, ir pilnībā guvuši apstiprinājumu tiesas izmeklēšanā, apsūdzētā vaina pret viņu celtajā apsūdzībā ir pierādīta, kā arī apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ izvairījās no īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas apsūdzībā norādītos apstākļos. Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā personību raksturojoši dati, no kuriem, kopsakarā ar apsūdzētā paskaidrojumiem tiesas sēdē, izriet,

apsūdzētais ir pilngadīgs, LR nepilsonis, precējies, apgādībā viens nepilngadīgs bērns, ieguvis pamatizglītību, strādā algotu darbu, ir deklarētā dzīvesvietas adrese, faktiski dzīvo citā adresē, pēdējā gada laikā nav administratīvi sodīts, kriminālī sodīts astoņpadsmit reizes, pēdējo reizi ar Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 21.oktobra spriedumu. Lieta nesatur tādu informācija par apsūdzētā veselības stāvokli, kas varētu ietekmēt jautājumu par soda noteikšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums.

Ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju, mazāk smags noziegums ir noziedzīgs nodarījums ar nelielu sabiedrisko interešu apdraudējuma raksturu.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus.

Tiesa konstatē saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu, apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli – noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Noziedzīgais nodarījums, par kuru /pers. A/ tiek apsūdzēts, izdarīts nedzēstas sodāmības laikā. Tiesa konstatē, ka agrāk piemērotie sodi krimināLsoda mērķi tā arī nav sasnieguši, apsūdzētais turpina ignorēt likumus, arī agrāk piespriestais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods nav atturējis viņu no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas.

Izvērtējot visu minēto un Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētos soda veidus, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu, jo tiesa atzīst, ka izraugot šādu soda veidu var sasniegt krimināLsoda mērķi konkrētajā gadījumā, kas ir ne tikai sodīt vainīgo personu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa secina, ka soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem. Atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Ar 2019.gada 21.oktobra Vidzemes rajona tiesas spriedumu krimināllietā Nr.11170002119 /pers. A/ sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2020.gada 18.februārī. Tiesa, ņemot vērā, ka /pers. A/ laika periodā no sprieduma spēkā stāšanās dienas ir izcietis īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu no 14.09.2020. līdz 14.12.2020. (lietas 86.lapa), konstatē, ka uz sprieduma taisīšanas dienu /pers. A/ nav izcietis papildsodu - transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana 6 gadus un 6 mēnešus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, 1.[1] daļu, otro daļu, sodam, kas noteikts ar šo spriedumu, pilnībā pievienojams papildsods, kas nav izciests pēc 2019.gada 21.oktobra Vidzemes rajona tiesas sprieduma krimināllietā Nr.11170002119.

Lietā apsūdzētajam drošības līdzeklis nav piemērots un tiesa nesaskata nepieciešamību to noteikt arī ar tiesas spriedumu.

Tiesas sēdē pēc norīkojuma (lietas 84.lapa) piedalījās apsūdzētā aizstāvis zvērināts advokāts Guntars Koris, kurš iesniedza tiesai paziņojumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā EUR 290,40 (lietas 97., 105.lapa). Samaksa aizstāvim noteikta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu, Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" . Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktam un 368.panta pirmajai daļai apsūdzētajam ir pienākums atlīdzināt valstij procesuālos izdevumus par samaksu EUR 290,40 apmērā.

Tiesa nekonstatē apstākļus apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 529.panta pirmās daļas 2.punktam procesuālo izdevumu atlīdzībai nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās dienas

Lietā nav lietisko pierādījumu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā Kriminālprocesa likuma 520., 527.- 531.pantu, tiesa

nosprieda:

atzīt par vainīgu /pers. A/ Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, 1.[1] daļu, otro daļu, sodam, kas noteikts ar šo spriedumu, pilnībā pievienot papildsodu, kas nav izciests pēc 2019.gada 21.oktobra Vidzemes rajona tiesas sprieduma krimināllietā Nr. 11170002119, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 (sešiem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus - samaksu par valsts nodrošināto juridisko palīdzību apsūdzētajam 290,40 (divi simti deviņdesmit euro un 40 centi). Noteikt /pers.A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Samaksa veicama Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, konta Nr.LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, obligāti norādāms maksājuma mērķis un kriminālprocesa numurs. Samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Vidzemes rajona tiesas kancelejā.

/pers. A/ drošības līdzekli līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā nenoteikt.

/pers. A/ īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanai ir pienākums ierasties Ieslodzījumu vietu pārvaldes rakstveida vēstulē norādītajā brīvības atņemšanas iestādē, norādītajā laikā.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Prokurors, apsūdzētais, aizstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pieejamības dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma saņemšanas tiesa sagatavo pilnu spriedumu un paziņo tā pieejamības dienu.

Ja tiek sagatavots pilnais spriedums, tad tas ir pārsūdzams apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, sūdzību vai protestu desmit dienu laikā pēc

pilnā sprieduma pieejamības dienas iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Saīsinātā sprieduma pieejamības diena - 2021.gada 17.maijs.

Tiesnese M. Bogdane

Pilnā sprieduma pieejamības diena – 2021.gada 2.jūnijs.